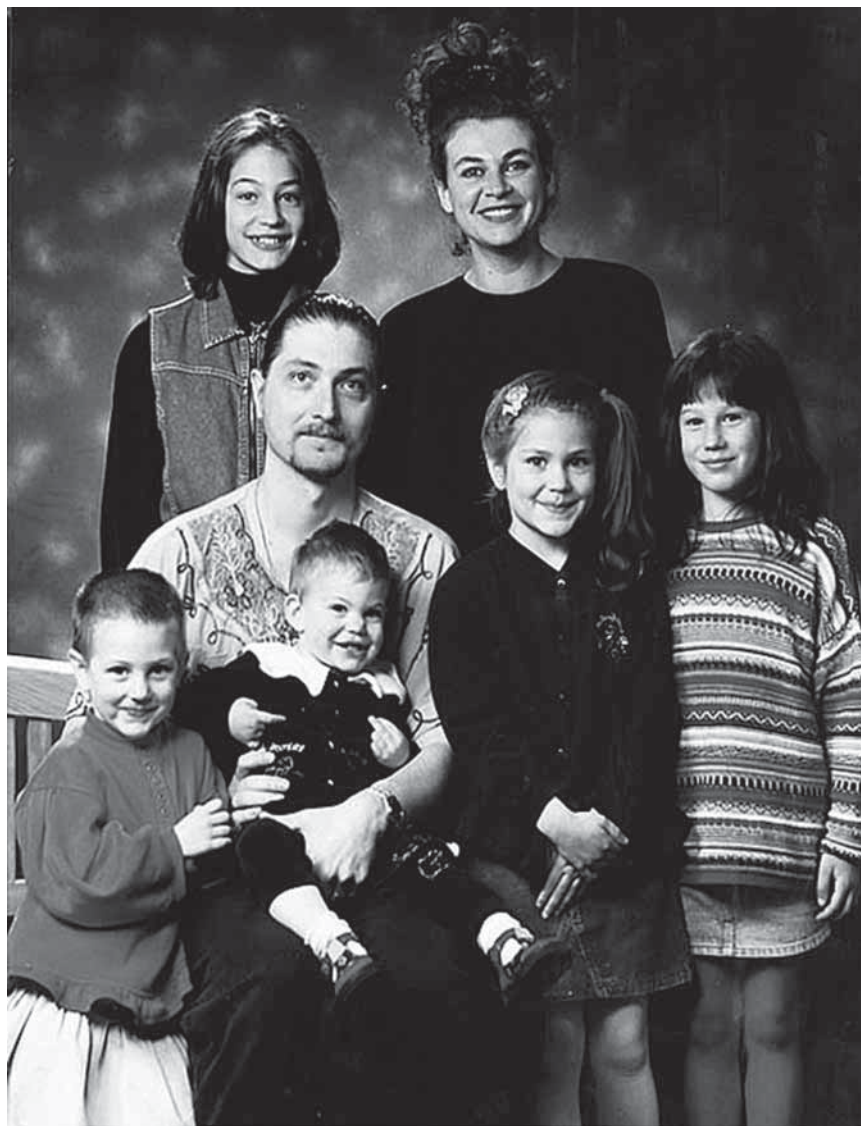

Parsifal Imanuel: Podivínský Mesiáš

V devadesátých letech hnutí imanuelitů vzbudilo u české veřejnosti mimořádný zájem. Poté se po jeho duchovních vůdcích slehla zem. Na začátku letošního roku rodinu Jana a Lucie Dvorských objevila belgická policie. Po opadnutí mediálního rozruchu je na čase si celý příběh kolem podivínského Parsifala Imanuela znovu připomenout

ZDENĚK VOJTÍŠEK,
ODBORNÝ ASISTENT
HUSITSKÉ TEOLOGICKÉ
FAKULTY UK,
ŠÉFREDAKTOR
ČASOPISU DINGIR

Název hnutí imanuelitů je odvozen od duchovního jména Parsifal Imanuel, které si zvolil zakladatel hnutí Jan Dvorský (*1965). Pochází z umělecké rodiny a vyrůstal s matkou a sestrou v Liberci. Po vystřídání několika zaměstnání se stal studentem scénaristiky v Praze. Bohémský život ani studium mu podle jeho vlastního vyjádření nepřinesly uspokojení. V letech 1989 a 1990 se on i jeho dlouholetá partnerka Lucie Dvorská (*1964), jejíž matka rovněž patří k uměleckým kruhům, nezávisle na sobě seznámi-

li s knihou Oskara Ernsta Bernhardta (psal pod pseudonymem Abd-ru-shin) *Ve světle Pravdy: Poselství Grálu* a na jejím základě radikálně změnili způsob svého života.

Spasitel lidstva

Při četbě knihy *Ve světle Pravdy* si Jan Dvorský v lednu roku 1991 uvědomil, že je Synem Člověka, duchovní bytostí Parsifala Imanuela, mesiášskou postavou, která sestoupila z tzv. praduchovní úrovně do úrovně tzv. hrubé hmoty (tohoto světa), aby provedla soud nad lidstvem a nastolila Tisíciletou říši. Jan Dvorský vztáhl toto původně Abd-ru-shinovo mesiášské poslání na sebe, neboť na základě svého vzhledu, data a místa narození a dalších znamení

se považoval za Abd-ru-shinovo znovutělení (inkarnaci). Cítil, že je povolán k uskutečnění toho, co Abd-ru-shin jako „připravovatel cesty“ lidstvu sice odhalil, ale co sám nebyl schopen provést. Jen Dvorský je – podle svých slov – pověřen „vybudovat trvale vzkvétající a jen radostnou a krásnou Tisíciletou říši“.

Pověření k vybudování Tisícileté říše zdůvodňoval Jan Dvorský tím, co sám nazval „objevem o převrácenectví“ (viz Parsifal Imanuel o převrácenectví). Domníval se, že tímto objevem završil Abd-ru-shinovo poselství. Podle tohoto objevu je v současnosti každý muž i každá žena převrácencem, neboť každá mužská duše se vtělila do ženského těla a každá ženská duše do mužského těla.

Posel Grálu

Oskar Ernst Bernhardt (1875–1941) vystupoval pod duchovním jménem Abd-ru-shin, resp. Abd-ru-shin, a ve 20. letech 20. století se stal inspirátorem náboženského hnutí Grálu. Toto hnutí na základě Abd-ru-shinových slov **očekávalo v polovině 30. let konec světa a příchod blažené Tisícileté říše**. Ve své knize *Ve světle Pravdy* Abd-ru-shin nevyšlovně, ale pro oddaného čtenáře zřetelně nárokoval mesiášskou roli „Syna Člověka“. V důsledku zklamání z této neuskutečněné předpovědi a v důsledku politického zákazu, jímž hnutí bylo od roku 1938 postihováno, **se společenství Abd-ru-shinových následovníků téměř rozpadlo**. K jeho obrození došlo po roce 1945; původní naděje na Tisíciletou říši ovšem v obnoveném hnutí Grálu pod vedením dalších příslušníků Bernhardtovy rodiny ustoupily do pozadí a hnutí aktuálně Tisíciletou říši neočekává. **Toto očekávání je na základě knihy *Ve světle Pravdy* příležitostně ožíváno mimo dosah vedení hnutí**. Jedním z takových případů je učení, které na základě knihy *Ve světle Pravdy* a mimo oficiální vedení hnutí Grálu vypracoval Jan Dvorský. Více jsme o hnutí Grálu psali ve Světě 9/2007, str. 72.

Toto převrácenectví je „podstatou všeho zla“. Výjimkou z převrácenectví jsou Jan Dvorský a jeho družka Lucie Dvorská, která je podobně jako Syn Člověka inkarnací vysoké duchovní bytosti – labutí panny.

Jdoucí za Pravdou

Objev o převrácenectví zveřejnil Jan Dvorský poprvé v krátkém pojednání *Svět bez mužů a žen*. Je datováno lednem 1991, tedy do doby, kdy si uvědomil své poslání Syna Člověka. Toto pojednání se stalo součástí knihy *Syn Člověka: Mesiášovo živé Slovo k všenápravě lidstva*, kterou Jan Dvorský dokončil v září 1992 a jež pod jménem Parsifala Imanuela vyšla v dubnu 1993 poprvé a s dodatky téhož roku ještě podruhé. Poukážem na teorii o převrácenectví kniha autoritativně vysvětluje řadu domácích i světových událostí a kritizuje známé osobnosti. Dává naději, že „převrácenecká duše, když pochopí své převrácenectví a vnitřně je pozná a přijme, dostává se tím na cestu záchranu, jež nastane okamžitě a ulehčí mnohé i po smrti...“ V závěru je

Převrácenectví podle Parsifala

„Učinil jsem objev o převrácenectví, což jest, že **dnešní muži inkarnují výhradně ženské duše a ženy výhradně mužské duše**. Abych tento objev učinil – nyní to už vidím – musel jsem (já, ale i Lucie a kdekdo kolem nás) splnit desítky, stovky, ba celé plynulé spektrum přesných podmínek, aby se toto stalo. Musel jsem pilně a víc než vytrvale hledat ono ‚cosi‘ a nezakrývat si oči před ničím, musel jsem prostudovat Abd-ru-shina, musel jsem jasně a *bezprecedentně* pochopit, že je **učitelem a zvěstovatelem Syna Člověka, že Syn Člověka pochopitelně není totožný s Ježíšem a že inkarnace skutečně existují**, že veškeré zlo na zemi musí mít nějakého společného jmenovatele, že je divné, proč muži stále více připomínají slečny a babky, ženy zase mladíky a dědečky, že ženy stále hůř přicházejí do jiného stavu, že není vlastně dnes porodu bez komplikace, že ženám rostou vousy či jim padají vlasy, zatímco mužům vousy často nerostou vůbec, nebo jsou zarostlí jak opice, přestože jsou třeba rozněžnělí básníci nebo dokonce homosexuálové, atd. **A hlavně jsem musel poznat a začít žít v opravdové lásce!** Co se týče podstaty věci, troufám si tvrdit, že v současné době umím odpovědět na jakoukoli otázku.“ (Parsifal Imanuel, *Syn Člověka. Mesiášovo živé slovo k všenápravě světa*, nákladem autora 1993, str. 28)

uvedena adresa bydliště Jana Dvorského, Lucie Dvorské a tehdy již i jejich tří dcer ve Velkých Popovicích. Prostřednictvím této adresy se k Dvorskému začali hlásit čtenáři jako „pomocníci Syna Člověka“ (tak se jeho následovníci sami nazývali), kteří se rozhodli „jít za Pravdou“.

Od září 1993 do května 1994 žil Jan Dvorský s rodinou v Chaloupkách, části obce Komárov, na Hořovicku. Byli navštěvováni duchovními hledači a léčiteli, s jinými vedli jen korespondenci. Kniha *Syn Člověka* se ukázala jako atraktivní zvláště pro léčitele. Jan Dvorský je velmi oceňoval: „Všechny nemoci lze vyléčit metodami citlivců. Vůbec nejsou zapotřebí lékařské přístroje... V Tisícileté říši toto vše nebude!“ Ti zájemci, u nichž byla jasnovidně rozpoznána dostatečná duchovní vyspě-

např. jasnovidce byl pojmenován pan Vidon, jedni manželé si zvolili jméno Vitenovi (podle slov vitalita a energie) apod.

Cesta od nuly

Následovníci se také odpoutávali od příbuzných – např. rodiče, kteří „nešli za Pravdou“, byli nazýváni „zploditelé“ a styk s nimi nebyl doporučován. Bylo také obvyklé spálit vše, co následovníky poutalo s minulostí. Jan Dvorský svým následovníkům napsal, že „začnete-li žít nový život dle Pravdy, i vy musíte vykročit na Cestu takříkajíc od nuly, tedy zanechat za sebou jako nepotřebné a škodlivé vše staré, vše, co by mohlo jakýmkoli způsobem udržovat ve vaší domácnosti ‚bubáky‘ vašich temných let“. Jeden z těchto následovníků pak vzpomínal:

Jen Dvorský je – podle svých slov – pověřen „vybudovat trvale vzkvétající a jen radostnou a krásnou Tisíciletou říši“

lost a fialová barva aury, mohli být pozváni k tomu, aby se nablízku Parsifala Imanuela a jeho rodiny na odchod do Tisícileté říše připravovali. Na základě korespondence, po osobním rozhovoru nebo na výzvu knihy „Musíte opustit vše staré, nehmotné i hmotné, ale nic nesmíte přenechat špatnému světu zadarmo – tím byste jen posílili Temno!“ tito zájemci s sebou přinášeli všechny prostředky, které přinést mohli. Na znamení odloučení od předchozího způsobu života přijímali nová jména, která byla uměle vytvořena s odkazem na některý charakteristický rys nositele –

„Spoustu věcí, které jsme měli, jsme spálili, spálili jsme vlastně celé zařízení bytu, nábytek, knihy... Pamatuji si, jak jsme v Komárově dělali takovou velikou fatru, kde shořelo úplně všechno...“

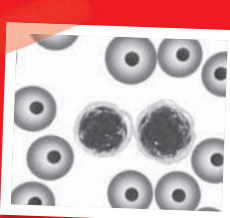
Jednotliví „pomocníci Syna Člověka“ (zvaní také jako „jdoucí za Pravdou“) přijímali pouze jednoduchou stravu a v omezeném množství, nebo se dokonce vystavovali dlouhodobým postům. Ztráceli na váze i desítky kilogramů. Vzhledem k tomu, že v noci má být údajně vhodnější čas pro duchovní život, žili v obráceném spánkovém rytmu. Nestýkali se ani s vesnickou komunitou a ne-

SLOVNÍČEK

Inkarnací (z lat. *in carno* – vtělení) se v religionistice a náboženství rozumí zrození boha v lidské podobě. Například staroegyptský farao je inkarnací královského boha Hóra, dalajlama nejvyššího bódhisattvy, v případě křesťanství je Kristus inkarnací Slova božího.

☛ „Kdo nepeče se mnou, peče proti mně!“ – Duchovnímu vůdci hnutí imanuelitů humor rozhodně nechybí

Nebezpečné geny

Britští vědci objevili geny, kteří zvyšují pravděpodobnost rozšíření dětské leukemie. Každá z těchto genetických variací zvyšuje riziko výskytu nemoci o 30 až 60 %. Genetici ale upozorňují, že velkou roli v propuknutí leukemie mohou hrát i jiné faktory, jako například dětské infekce.

Lvi království bez lvů

Keňa každoročně přichází zhruba o stovku lvů. Žije jich zde přitom jen kolem dvou tisíc kusů. Pokud nebudou přijata speciální opatření, hrozí, že za dvacet let tato zvířata z keňského území zmizí úplně. Za hlavní příčiny úbytku lvů vědci považují rozvoj zemědělství, klimatické změny a nové nemoci.

extra Svět SERIÁL: SEKTY A NÁBOŽENSTVÍ

Fotografie rodiny Dvorských z ledna 2009

posílali děti do školy. Trávili čas prací na distribuci knihy *Syn Člověka*, četbou této knihy, sběrem bylin, rozhovory. Byli rozhodnutí žít za všech okolností slušně (pro tento způsob života byl užíván výraz „žít tak, jak se žít má“).

Předěl naznačoval i nový letopočet. Rokem 1 se stal rok, kdy si Jan Dvorský uvědomil, že je vtěleným Parsifalem Imanuelem – Synem Člověka. Parsifal Imanuel nepravděpodobně navštěvoval jednotlivé domácnosti jdoucích za Pravdou

Smrt jako nová naděje

Právě vylučování ze společnosti těch, kdo se připravují na vstup do Tisícileté říše, a okolnosti, které vyloučení provázely, vzbudily největší odpor veřejnosti a způsobily její obavy o zdraví a život imanuelitů. Důvodem pro vyloučení byly chyby, které se vyloučenému nezdálo překonat. Jan Dvorský pro *Tachovský deník* v listopadu 1994 řekl: „Zjistíme, že něco skřípe nebo neklape, a se svou ženou se poradím. Potom se

Jasnovidec byl označen za „nástroj temna a zla“, ztratil důvěru mesiáše a byl vyloučen z cesty za Pravdou

a sám nebo spolu s jasnovidcem stanovoval, jakým způsobem na sobě mají pracovat. Společná setkání všech „pomocníků Syna Člověka“ se konala asi jednou za dva týdny. Menší skupiny nebo celé rodiny „jdoucích za Pravdou“ bydlely v obcích na Hořovicku – ve Hvozdcí, Komárově (a částech této obce Ptákov a Chaloupky), Felbace, Žebráku a Podluhách. Velikost komunita nepřesáhla 20 lidí současně, počet plně oddaných následovníků, kteří ovšem byli postupně vylučování, celkem pravděpodobně nebyl vyšší než 40, dalších několik desítek zájemců bylo se společenstvím ve volnějším kontaktu.

třeba poradím s jasnovidcem. Pak si s dotyčným člověkem promluvíme, řekneme mu, že má ty a ty chyby a aby s nimi něco udělal. Potom se mu buď podaří chyby odstranit, nebo ne. Zůstávají ti, kteří své chyby dokázali překonat, ti, kteří je dokázali překonat radostně. Kdo chyby nedokáže překonat, musí odejít.“

Vyloučení provázelo přísné odsouzení (např. slovy, že vylučovaný člověk je „navázán démony a ďábly“ a že v zájmu rodiny by měl „opustit život“), vzrušení těžkých pocitů viny za zklamání a zradu mesiáše, vyhrožování utrpením před smrtí i po ní a doporučení

vyhledat smrt raději dobrovolně. Jedině brzká smrt mohla dát vyloučenému naději na brzké převtělení, a tím ještě jednu možnost vstoupit do Tisícileté říše. Pocity viny některých vyloučených byly tak tísnivé, že dříve, než odešli vyhledat smrt, nosili Janu Dvorskému poslední peníze a svěřovali do komunity své děti v přesvědčení, že pro ně nemohou učinit nic lepšího. Podle mínění, které v hnutí převládalo, by aktivně spáchaná sebevražda nepřivodila příznivé nové zrození; bylo tedy doporučováno o smrt prosit (modlit se za ni) a zemřít postupným vyhladověním. Ačkoliv nejsou k dispozici žádné přesné záznamy o pokusech o sebevraždu vyhladověním, na základě rozhovorů s bývalými stoupenci hnutí imanuelitů je možné odhadovat, že těchto pokusů se odehrálo více než dvanáct a pravděpodobně méně než dvacet. Případ skutečně sebevraždy nebyl zaznamenán.

Blábol tisíciletí

Na jaře roku 1994 pokročily přípravy na Tisíciletou říši, která podle Jana Dvorského měla vzniknout nejprve jako osada, rozšířit se na město a dále na základě toho, jak okolní svět budou zachvacovat stále další katastrofy, a jeho obyvatelé budou proto toužit nastoupit cestu za Pravdou. Postupně měl celý „okolní svět“ zaniknout. Jednou z katastrof, která bude zánik světa signalizovat, mělo být zemětřesení a následný pokles Apeninského poloostrova pod hladinu moře. V té době ale již měl být na severu Itálie, na místě, které na dálku určil jasnovidec, vybudován základ Tisícileté říše. Rodina Dvorských a rodina jasnovidce proto v květnu 1994 odjely nejprve do Německa a asi po měsíci do Itálie. Čekání na přírodní katastrofu (měla nastat 1. září 1994) se ale ukázalo jako marné. Jasnovidec byl označen za „nástroj temna a zla“, ztratil důvěru mesiáše a byl vyloučen z cesty za Pravdou. Rodina Jana Dvorského se vrátila do České republiky a na konci října 1994 se opět usadila ve Hvozdcí u Hořovic. V září se v Itálii do této rodiny narodila čtvrtá dcera. Zakládání Tisícileté říše bylo odloženo asi o pět let.

Zájem médií přitáhlo hnutí imanuelitů až v červenci 1994, v době, kdy jeho zakladatel pobýval v Itálii. Poslední červnový den totiž došlo ve Hvozdcí k zásahu policie, po němž byla na psychiatrickou kliniku nedobrovolně převezena záchranou službou jedna z po-

Pesticidy nové generace

Přípravek vodního roztoku s malým množstvím dvou až tří druhů rostlin bohatých na éterické oleje, jako je rozmarýn, tymián zahradní, karafiát či máta, může nahradit tradiční pesticidy. Oproti klasickým přípravkům není rostlinný roztok škodlivý.

Zákeřný cizinec

Jedinečná příroda Galapág je ohrožena komárem *Culex quinquefasciatus*, který je přenašečem ptačí malárie, ptačích neštovic a západonilské horečky. V posledních desetiletích ostrov kolonizovaly také jiné cizorodé druhy živočichů, jako jsou kozy, prasata, potkani či mouchy.

Nejoddanější následovníci

Nejznámějším příkladem pokusu o sebevraždu vyhladověním byli v hnutí imanuelitů manželé Šikovi. Patřili k prvním následovníkům a bylo to jejich zásluhou, že se Jan Dvorský s rodinou (a za nimi pak další následovníci) na podzim roku 1993 přestěhovali na Hořovicko a vytvořili zde společenství. Ačkoliv ještě ve druhém vydání knihy *Syn člověka je pan Šik chválen jako jediný skutečný léčitel na světě* a ačkoli manželé Šikovi toto druhé vydání knihy zaplatili, byl pan Šik v lednu 1994 vyloučen. **Dva měsíce žil v samotě s nadějí, že zemře.** Po vyloučení manželky očekávali smrt vyhladověním další tři měsíce spolu (na odlehlejší místě v lese si dokonce vykopali hrob), ale když se dozvěděli, že byla vyloučena i jejich čtrnáctiletá dcera, **postupně se znovu odhodlali žít**, aby jí mohli pomoci. V listopadu téhož roku byl vyloučen poslední člen této rodiny, šestnáctiletý syn.

mocnic Syna Člověka, pětadvacetiletá žena, která přijala nové jméno Talijs Vansova. Média si všimla potyčky pomocníků Syna Člověka s policií a jejich následných protestů na Pražském hradě, po několika dnech vystupňovaných protestní hladovkou. Obrovský zájem médií se zpočátku týkal nedobrovolného zadržení slečny Talijs v psychiatrických zařízeních, jež bylo někdy interpretováno jako zneužití psychiatrie. Postupně se ale zájem přenesl na imanuelity a referáty o nich, Janu Dvorském či jeho knize byly velmi negativní. Převládalo pejorativní označení imanuelitů jako „sekty“ a Dvorského kniha byla nazvána např. „blábolem tisíciletí“. Tuto knihu pak jako nebezpečnou některá knihkupectví odmítla prodávat.

Milost pro Vyslance Světa

Jan Dvorský během svého pobytu v Itálii instruoval své následovníky, aby prostřednictvím dopisů a médií šířili zprávy o katastrofách, které měly Českou republiku zasáhnout. Mělo se jednat především o větrné smrště v severních Čechách. Média předpovědi většinou odmítla uveřejnit, ale některá je komentovala a využila k udržování zájmu veřejnosti o imanuelity. Tyto předpovědi se stejně jako předchozí nevypl-

nily; Jan Dvorský ovšem po návratu do Hvozdc v listopadu 1994 trval na tom, že se splnila „naprostá většina z nich a jenom pár jich neprošlo. Nesplnilo se předpovědi velkých katastrof od bývalého jasnovidce a to se týká pouze časového údaje. Jinak vyšly všechny.“ Přes léto 1994 žilo v komunitě ve Hvozdcu jen asi šest lidí a po návratu Jana Dvorského a jeho rodiny do České republiky museli společenství opustit další jdoucí za Pravdou. Na konci roku 1994 tak zůstal kromě Jana a Lucie Dvorských pouze jeden následovník. Jan Dvorský ho považoval za kvalitnějšího než všechny vyloučené následovníky a zachovával si optimismus: „Nové období bude spočívat v tom, že budou přicházet další zájemci o žít v Pravdě.“

Na začátku roku 1995 byl Jan Dvorský předvolán k výslechu pro podezření z trestného činu ohrožování mravní výchovy mládeže. Devět bývalých následovníků Jana Dvorského bylo za tento trestný čin, spáchaný odmítáním povinné školní docházky, odsouzeno k podmíněným trestům. V únoru 1995 vyšetřovatel obvinil Jana Dvorského a Lucii Dvorskou a vydal příkaz k jejich zatčení. V tu dobu se ovšem rodina již zdržovala na neznámém místě. Kvůli podezření, že se Jan Dvorský s rodinou skrývá v zahraničí, byl roku 1996 vydán mezinárodní příkaz k zatčení. Jan Dvorský dvakrát neúspěšně požádal o milost prezidenta republiky.

Prorocství plné útrap

Talijs byla mezi pomocníky Syna Člověka pozvána na začátku února 1994. **Do komunity vzala všechny své úspory a na radu jasnovidce se vystavila očištné proceduře „kartáč“** (jednalo se o žvýkání kostiček z rohlíků, starých tři dny, bez požití tekutiny; tekutina byla doplňována podle zdravotního stavu, byla to např. slaná voda nebo vývar z dubové kůry). Na konci března navštívila matku, ale ta ji s pomocí policie dopravila do psychiatrické léčebny. Z ní byla asi po týdnu propuštěna. **Pomocníci Syna Člověka ji však nepřijali a prorokovali jí bolestivou smrt do dvou let a následné utrpení v pekle.** Talijs se pokusila zemřít co nejdříve hladovkou v lese, ale po několika dnech vyhledala pomoc, byla převezena na psychiatrické oddělení a odtud se dostala opět k matce. Pokoušela se znovu

Matoucí kniha

Ačkoli se hnutí imanuelitů na přelomu let 1994 a 1995 rozpadlo, síť podporovatelů a dárců finančních prostředků stále existuje. Na svůj nárok být mesiášem Jan Dvorský nikdy nerezignoval. V květnu 1996 rozesílala dvojice imanuelitů jménem Parsifala Imanuela dopis s opravami knihy *Syn Člověka*. V únoru 1997 rozesílal dopis sám Parsifal Imanuel. Dopis obsahuje radu, aby kniha *Syn Člověka* nebyla čtena, „aby nemátla v samostatném vývoji jednotlivců“, a dokonce vyzývá, aby kniha byla raději zničena. Síť příznivců umožňuje kromě jiného vydávat beletristické knihy a další umělecká díla pod jménem Jan Dietrich Dvorský.

Před koncem roku 2008 média oznámila objevení rodiny Dvorských. Belgičtí policisté v té době zjistili, že rodina žijící v Ostende je v České republice trestně stíhána. Po cestě policejního vyšetřovatele do Belgie bylo trestní stíhání Jana Dvorského a Lucie Dvorské v květnu 2009 zastaveno. ■

↑ Jan Dvorský je také autorem několika knih a hudebních disků. V novele Mesiášovi převrácenci mění svět Dvorský humorně popisuje „bláznivý život fanatické sekty kolem neméně bláznivého Syna Člověka“

VÍTE ŽE?

Manželka Jana Dvorského Lucie je dcerou herečky Mileny Dvorské, která o své dceři a jejím partnerovi působivé hovořila v pořadu České televize *Třináctá komnata*. Pořad je dostupný v internetovém vysílání ČT.

Rodina Jana a Lucie Dvorských má osm dětí: Julie, Manuela, Medea, Josefine, Glorie, Silvestr, Ignác a Jordan Xavier.

Činnost svého hnutí Jan Dvorský prezentuje na internetové adrese <http://www.immanuel.eu>. Zkušenosti a úvahy bývalého „pomocníka Syna Člověka“ zachycuje kniha *Sekta*, kterou vlastním nákladem vydal Petr Konečný kolem roku 2001.